

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ
ಸಮಿತಿಯವರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು.

- ೧ ಅತ್ತೋದ್ಧಾರ
- ೨ ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರ ಪದಗಳು
- ೩ ಲಾವಣಿ ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹ
- ೪ ಪೌರನೀತಿಯು ' ಅ ಆ '
- ೫ ಹಿರಿಮೆಯ ಮಂತ್ರ ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ವಚ್ಛತೆ
- ೬ ಶಿಶು ಸಂಗೋಪನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ಬೆಳೆ
- ೭ ಅಂದಚಂದ
- ೮ ಬಸವಣ್ಣನವರು
- ೯ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ

ಮೊದಲ ನುಡಿ

ಇದೀಗ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ನಮ್ಮ ಭಾರತವು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಪನ್ನವಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಿರಿಯಾಶ. ಆ ಗುರಿಯು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಂದು ಮುಂದುವರಿಯುವದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅದನ್ನು ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಬದ್ಧಕಂಕಣರಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಥಾ ಜಾಗೃತಿಯುಂಟಾಗುವಂತಹ ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸವಲನತೆಗಳು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಿತ್ತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸರ್ವೋದಯ ಸಮಾಜದ ಪುನರ್ಭವನೆಯ ರೂಪಾಕಯಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲು ಯತ್ನಗಳು ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದಿವೆ. ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣದ ಯೋಜನೆಯೂ ಒಂದು.

ಹಳ್ಳಿಯ ನಿರಕ್ಷರಗಳಾದ ಇಂಥದ ಬಹುಜನ ಸಮಾಜ ಬಂಧವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ-ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಕ್ಕು-ಯೋಗಗಳ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳು ರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬರುವಂತೆ ಈ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾರ್ಯವು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರದವರ ನೆರವಿನಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮುಂದೊರೆಯುತ್ತಿರುವದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಅವರ ಫಲವಾಗಿ ಇದೀಗ ಕಂಡು ಬರುವ ಮುಯಸ್ಸರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರ್ಗವೂ ನಡೆಯುವದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅವರ ಅಭಿರುಚಿ-ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿರುವಂತಹ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮೋಹಕವಾದ ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಇದೀಗ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ನಾಯಕರೂ, ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೂ, ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಮೊಳೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವದು ಇದೀಗ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮನದಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ಬೆಳಗಾಂವಿ, ಅವರು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವದು ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿನಂದನೀಯವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಬಸವಣ್ಣನವರು' ಮತ್ತು 'ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ' ಎಂಬವು ಇದೇ ಬಸವಜಯಂತಿಯ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿರುವದು ಸತ್ಯ.

ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ಶ್ರೀ. ಈಶ್ವರ ಎಂಬವರು; ವಿಜಾಪೂರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬಬಲೇಶ್ವರವರರು. ಅವರು ಅನುಭವಿ ಕರಾದ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೂ, ಶಿಕ್ಷಕರೂ, ಅಗಿದ್ದು ಅವರಿಂದ ಬರೆಯಲಾರದ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳು ನೂತನವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷರಗಳಾದ ವಯಸ್ಕರಿಗೂ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ, ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಬರೆದವುಗಳಾಗಿವೆ. ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಭತ್ತಿಭಂಡಾರಿಗಳಾದ, ಯುಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಕರಾದ, ಕನ್ನಡ ಕುಲೋದ್ಧಾರಕರಾದ ಕವ್ಯಾಣು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರೆಯು ಹಿತವಾದ ಋತನಾದ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕಥಾ ಸರಣಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಕುಚಿಯಾಗಿದೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಬಾಳಬಳ್ಳಿಯು ಅವರದೇ ಆದ ವಚನಗಳ ಹಂದರದ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಿ ಹಸುರೇರಿ ಕಳೆಗಟ್ಟುವಂತೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದುವರಿಂದ ಅದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡಿ ಅವರ ನಡೆನುಡಿ, ರೀತಿ ನೀತಿಗಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವದೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಮಹಾದೇವಿಯ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಒಳ್ಳೆ ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪುಣ್ಯದೇ ಹೆಣ್ಣು ದೇವತೆಯಾದ ಮಹಾದೇವಿಯ ಕೃಪೆ ಬಾಳು ನೀತಿಯು ಸಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರಿರ್ವರೂ ಅಂದಿನ ಆ ಸುಕಂಪೃತನಾದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನರ್ಥವಾದ 'ಅಣ್ಣ' 'ಅಕ್ಕ' ಎಂದಿರಾಗಿ ಬಾಳಿನೆಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಹೋದರು. ಅವರ ಬಾಳು ನಮಗಿಂದು ಬೆಳಕಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಸಾಗೋಣ.

ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಎಲ್ಲರೂ ಅಭಿನಾನದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಆಶಿಸುವೆ. ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ಈ ಉದಾತ್ತ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಈಶ್ವರವರು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆಳೆದ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಬೆಳಗಾವಿ ಬಸವಜಯಂತಿ

೧೫-೫-೧೯೫೩

ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಜಲಿ,
ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್‌ರು, ಜಗದ್ಗುರು ಗುರುಶಿರ್ದೀ
ಶ್ವರ ಕನ್ನಡ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಮತ್ತು ಕೆ. ಪ್ರಾ. ಸ.
ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು.

ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ

೧

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಜನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪುರುಷರು ಜನಿಸಿದರು. ಆ ಮಹಾಪುರುಷರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ, ಅವರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಜೀವನದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಮೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇಂಥ ಅದರ್ಶ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಇರುವರು. ಅವರೆಲ್ಲರು ಮರೆಯಾಗಿ ಶತಮಾನಗಳು ಉರುಳಿ ಹೋಗಿವೆ. ಅವರು ಮರೆಯಾದರೂ ಅವರ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ನಡನೆ-ನಡಾವಳಿ, ಅವರು ಸಾಧಿಸಿದ ಅದರ್ಶಗಳೂ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸಜೀವವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೆ ತಿಳಿಯಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಸುಖದ ಸೋಪಾನಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ-ಬೆಳೆದು, ಗಂಡನನ್ನೂ, ಸುಖಿಯನ್ನೂ ಕಾಣದ ಮೂಲದ ಮಹಾ ಪುರುಷರ ಮನೋವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕಾಲ. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಏಳು ನೂರು ವರುಷಗಳಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಳುವಳಿ ಆಯಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪೆಂಜ್ಜೋ ಮಹಾಪುರುಷರು ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಲು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದರು. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾದ 'ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ'ಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಾ. ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನಗಳೆಲ್ಲರ ಅಕ್ಕ ಅಂತಹ ಹಿರಿಯತನ ಅವಳದಿದೆ. ಅವಳ ತಾಯಿ ತಂದೆ, ಹುಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟು, ಅವಳ ಸಾಧನೆಯ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಳ ತಮ್ಮಂದಿರೆಲ್ಲರ ಪವಿತ್ರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉಡುತಡಿ ಎಂಬ ಊರಿ
ನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಜನಿಸಿದಳು. ಉಡುತಡಿ ಗ್ರಾಮವು ಪ್ರಕೃತಿ
ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಸುಶಿಲ ಜನಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಾಯ
ಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಊರಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದನು ಕೌಶಿಕನೆಂಬ ರಾಜ.
ಉಡುತಡಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲನೆಂಬ ಶಿವಶರಣನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು.
ಅವನಿಗೆ ಅನುರೂಪಳಾದ ಶಿವಶರಣೆಯೊಬ್ಬಳು ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು.
ಅವಳ ಹೆಸರು ಸುಮತಿ. ಗಂಡ ಹೆಂಡರಿಬ್ಬರೂ ಬಹು ಸುಖದಿಂದ
ಇದ್ದರು. ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರವಂತರಾದ ಗಂಡ ಹೆಂಡರನ್ನು ಕಂಡು
ಯಾರು ತಾನೇ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಲಾರರು ? ಉಡುತಡಿ ಗ್ರಾಮದ ಜನ
ರೆಲ್ಲರೂ ನಿರ್ಮಲ ಸುಮತಿಯರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.
ನಿರ್ಮಲನು ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದನು.
ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸುಮತಿಯಾದರೂ ಹೆಸರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ
ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣದಿಂದಲೂ, ಸತ್ಯತನದಿಂದಲೂ ಗ್ರಾಮದ ನಾರಿಯ
ರೆಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಳು. ಓಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ
ಚಿಂತೆ ಇರದಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಡ
ಹೆಂಡರಿಬ್ಬರೂ ಮನದಲ್ಲೇ ಮರಮರನೆ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ
ಮರುಗಿನ ಚಿಂತೆ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿರುವದು. ಅವರ
ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕಾಗಲು, ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ಪತಾಕೆಯಾಗಲು ಅವರಿಗೆ
ಸಂತಾನ ಬೇಡವೇ ? ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಮಾನವನ ಬಾಳು ಏತರ ಬಾಳು ?
' ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಮನೆ ಚೆಂಡ ' ವೆಂದು ಗರತಿಯರು ಹಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ?
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ದಂಪತಿಗಳು ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಚಿಂತಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆ
ಯಲು ನಿರ್ಮಲ-ಸುಮತಿಯವರು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಯಮ
ಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರು.

ನಿರ್ಮಲ-ಸುಮತಿಯರು ಶಿವಭಕ್ತರು. ಕಾರಣ ಅವರು ಶಿವ
ಪಾರ್ವತಿಯರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು ದಿನವೂ ಪೂಜೆ, ಭಜನೆ ಮಾಡಿ

‘ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರುಣಿಸು ದೇವರೇ ! ? ’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಪರಮಾತ್ಮ-ಪಾರ್ವತಿಯರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸುಮತಿಯು ಬಸುರೆಯಾದಳು. ಮಹಾದೇವನ ಹುಂಗೂ ಮಹಾದೇವನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕು ಉದಯಿಸುವಂತಾಯಿತೆಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹರುಷಭರಿತರಾದರು. ದಿನ ದಿನಗಳು ಉರುಳಿದಂತೆ ಸುಮತಿದೇವಿಯ ಅಂಗ ಸೌಂದರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಗುತ್ತ, ಸವನೂಸಗಳು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ದಿನ ಸುಮತಿದೇವಿಯು ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸನ್ನು ಹಡೆದಳು.

ಜನಿಸಿದ ಕೂಸು ಬಹಳ ಚೆಂದವಾಗಿತ್ತು. ಕೂಸಿನ ಮುಖ ಲಕ್ಷಣ, ಮೈಯ ಬಣ್ಣ, ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣು, ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿ, ದುಂಡಾದ ಮುಖ ಕಿಮಲ ಕೆಂಡು ಕೆಂಡು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಹಿಗ್ಗಿದರು. ಕೂಸಿನ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಮಹಾದೇವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮಹಾದೇವಿಯ ಕರುಣೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ‘ ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ ’ ಎಂಬ ಅಕ್ಕರೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಮಗುವನ್ನು ಮುದ್ದಾಡಿದರು. ಉಡುತಡಿ ಊರಿನ ತಾಯಂದಿರು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗೆಯರು ಬಂಧು ಬಳಗದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮತಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ‘ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ’ ಎಂಬ ಅಕ್ಕರೆಯ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಜೋಗುಳದ ಪದ ಹಾಡಿ ನಲಿದರು ! ಕೂಸಿನ ರೂಪಿಗೆ, ಎಳೆಯ ನಗೆಗೆ, ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಾಂತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸುಮತಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಹಿಬ್ಬಳು;

“ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಮಗಳನ್ನು ಹಡೆದ ನೀನೇ ಧನ್ಯಳು !

ಎಂದಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು.

“ ಬಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭಾಗ್ಯರತ್ನ ಹುಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ ! ”

ಎಂದಳು ಮಗುದೊಬ್ಬಳು.

“ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ಕೂಸು ನರರಿಗೆ ಸಲ್ಲದು ! ” ಎಂದಳು.

ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ನಾರಿಯರ ನೆಚ್ಚಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಗೊಂಡ ಸುಮತಿಯು ಕೂಸಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾದೀತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಕೂಡಲೆ ಶಿವನನ್ನು ಭಜಿಸಿ, ಕೈಮುಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಮಗುವನ್ನು (ತಡವಾಗಿ ಹಡೆದ ತಾಯಂದಿರು) ಬಹಳ ಅಕ್ಕರೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಸುಮತಿಯೂ ಕೂಸು ಅಕ್ಕಮಹದೇವಿಯನ್ನು ಅಕ್ಕರೆ ಮಾಡಿ ಅತಿ ಆನಂದದಿಂದ ತಿಳಿಸಿ-ಉಣಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದಳು.

೨

ತನ್ನ ಒಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯು ತನ್ನದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲವಳಾದಳು. ಮಗಳ ಜಾಣತನ ಕಂಡು ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹರುಷ. ಮಗಳು ಮಂದಿಯ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆ-ತಿಳಿಸು ಉಣಿಸುಗಳನ್ನು ಕಾಡಿ ಬೇಡದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಶಿವಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವದನ್ನು ಕಂಡು ನಿರ್ಮಲ ಸುಮತಿಯರು ಒಳಗೊಳಗೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ! ಅಕ್ಕನು ಎಳೆತನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯರೊಂದಿಗಾಗಲೀ, ಗೆಳತಿಯ ರೊಂದಿಗಾಗಲೀ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿರುಸು ಮಾತು ಆಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಟ-ಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವನಾದ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತ,

ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. 'ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವಳು ಅಂತಹ ಸಾಧನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆ ಅವನ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವದಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದು ಅವಳ ಮಾತಾಪಿತ್ಯಗಳು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಕ್ಕನ ಮನಸ್ಸು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ, ಅವಳ ದೇಹ ಸೌಂದರ್ಯ ಬೆಳೆಯಿತು. ದೇಹದ ಚಂದದೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಸಾದ, ಧ್ಯಾನ ವೈರಾಗ್ಯಗಳೂ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದವು. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನೈಮರೆತ ಅಕ್ಕನು ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದಿಂದ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಕಾರ್ಬುನದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು;

" ಸಂಸಾರ ಬಿಡಬೇಡಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆಯಯ್ಯಾ !

ಎನ್ನೇನೇನೇನಯ್ಯಾ !

ಅಂದವಿನ ದಂಪುಗಳಿಗೆ ಎನ್ನೇನೇನೇನಯ್ಯಾ !

ಬೆಂದ ಒಡಲ ಕೊರೆವುದಕ್ಕೆ ನಾನಾರೆ ?

ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಕಾರ್ಬುನಯ್ಯ, ಕೊಲ್ಲು, ಕಾಡು, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ! "

ಅಕ್ಕನ ಮನದ ಮುಬಲವನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಾಯಿ ಸುಮತಿಯು ಏನೂ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿ ಕಳವಳಗೊಂಡು ಚಿಂತಿಸಿದಳು ! ಮಗಳು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ದೇವರಲ್ಲಿ ಬೇಡುವ ಪರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಾಯಿ ತಾನು ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕನಸನ್ನು ನೆನೆದು ದುಃಖಿಸಿದಳು. ಯೋಗ್ಯನಾದ ವರನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಅವಳ ಸುಖಜೀವನವನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬಾ ಕಂಡು ಹರುಷ ಪಡುವ ಬಯಕೆ ತಾಯಿಗೆ ! ಸಂಸಾರ ಪಾಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ದೇವನನ್ನು ಕಾಣುವ ಬಯಕೆ ಮಗಳಿಗೆ !

ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ತಡೆದರೆ ಮಗಳು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕದೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ಯಾದಾಳೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಲ - ಸುಮತಿಯರು ಮಗಳ

ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವರಗಳನ್ನು ನೋಡಬಯಸಿದರು.

ಒಂದು ದಿವಸ ಸುಮತಿಯು ಮಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮನದ ಹಂಬಲ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು;

“ ಮುದ್ದು ಮಹಾದೇವಿ, ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ ತಾಯಿ. ” ಎಂದಳು ಸುಮತಿ.

ತಾಯಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಅಕ್ಕನು ನಸುನಕ್ಕಳು. ಅವಳ ನಗೆ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಯೂ ಮೂಡಿತು.

“ ಯಾಕೆ ತಾಯೀ, ಚಿಂತೆಯಾಕೆ ? ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಅಂದರೆ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವಲ್ಲೇನವ್ವ ? ” ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

“ ಅವ್ಯಾಸ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆಯಲ್ಲ ! ”

ಎಂದಳು ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ,

“ ಅಂ ? ಇವೇನು ಮಗಳೇ ? ”

“ ಅಹುದವ್ವ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿದೆ ! ”

“ ಯಾವಾಗ..... ? ”

“ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ! ”

“ ಯಾರೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾದೆ ? ”

“ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವನೊಡನೆ ! ”

“ ಹೀಗೇಕೆ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ಮಾತಾಡುವಿ ಮಗಳೇ..... ? ”

“ ಅಹುದವ್ವ ! ಅವನು ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದ್ದಾನೆ !! ”

“ ಯಾರವನು ? ತೆಗೆದು ಹಾಕು ನಿನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ! ! ”

ಎಂದು ತಾಯಿ ಸುಮತಿ ಮಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದಳು.

ಆಗ ಅಕ್ಕನು ದುಃಖದಿಂದ;

“ ಅವ್ಯಾಸ ನಾನೊಲಿದ ದೇವನು ಎಂಥವನು ನೀನು ಬಲ್ಲೆಯಾ ? ”

ಕೇಳು ತಾಯೀ:-

ಸಾವಿಲ್ಲವ, ಕೇಡಿಲ್ಲವ, ರೂಪಿಲ್ಲವ ಚೆಲುವಂಗಾನು
ಒಲಿದೆನನ್ನಾ ! ಎದೆ ಇಲ್ಲವ, ಕಡೆ ಇಲ್ಲವ, ತೆರೆಹಿಲ್ಲದ,
ಕರುಹಿಲ್ಲದ ಚೆಲುವಂಗಾನೊಲಿದೆ ಎಲೆ ಅವ್ವಾ !

ನೀನು ಕೇಳಾ ತಾಯೀ;

ಭವಹಿಲ್ಲದ, ಭಯಹಿಲ್ಲದ, ನಿರ್ಭಯ ಚೆಲುವಂಗೊಲಿದೆನಾನು!

ಕುಲಸೀಮೆ ಇಲ್ಲವ, ನಿನ್ನೀಮೆ ಚೆಲುವಂಗ ನಾನೊಲಿದೆ !

ಇದು ಕಾರಣ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಚೆಲುವ ಗಂಡನೆನಗೆ !

ಈ ಸಾವ ಕೆಡುವ ಗಂಡರನ್ನೊಯ್ಯ ಒಲೆಬೊಳಗಿಕ್ಕು ”

ಎಂದು ಅಕ್ಕನು ತಾನು ಒಲಿದ ಗಂಡನಾದ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿ
ಕಾರ್ಜುನ ದೇವನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅವನ ಗುಣಗಾನ
ಮಾಡಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಅತ್ತಳು ! ಮಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಮತಿಯು
ಎದೆ ಒಡೆದಂತಾಯಿತು ! ಆಗ ಮಗಳಿಗೆ;

“ ಆಯೋ ಮಗಳೇ, ಇದೇನನ್ನಾ ಹೀಗೆಕೆ ಮಾಡುವೆ ?
ನಮ್ಮಂತಹ ನರರಿಗೆ ಆ ದೇವನು ಒಲಿಯುವ ನೇನು ? ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚು
ತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸು ತಾಯಿ ಎಂದು
ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದಳು.

“ ಅವ್ವಾ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ನನಗೆ
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾಯಿ ! ಅವ್ವಾ ! ! ” ಗೋಳೋಡಿ
ಎಂದು ಅತ್ತಳು. ಅಕ್ಕ ಮಗಳ ದುಃಖ ಕಂಡು ತಾಯಿಯ ದುಃಖ
ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು ! ಆಗ ಅಕ್ಕನು ಅಳುತ್ತ;

ಅವ್ವಾ :

ಎನ್ನಮನವ ಮಾರುಗೊಂಡನವ್ವಾ !

ಎನ್ನ ಕನುವ ಸೂರಿಗೊಂಡನವ್ವಾ !

ಎನ್ನ ಸುಖವ ನೋಪ್ಪಗೊಂದನವ್ವಾ !

ಎನ್ನಿರವ ನಿಂಬುಗೊಂದನವ್ವಾ !

ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಒಲುಮೆಯನಳಿಸು ? ”

ಎಂದು ತನ್ನ ದುಃಖ ತೋಡಿಕೊಂಡಳು ! ಮಗಳ ಮನದ ಕಳವಳವನ್ನು ಕಂಡು ತಾಯಿ ಸುಮತಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರದಾಯಿತು ! ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದಳು !

“ ಮಗಳೇ, ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಜೇನು ? ನೀನು ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಬಾಳಿದರೆ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವದು ! ದೇವನೇ ಗಂಡನೆಂದು ಹೀಗೆ ಅತ್ತರೆ ಜನರು ಏನಂದು ಕೊಂಡಾರು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಸುಮತಿ.

“ ಅವ್ವಾ ಯಾರ ನಿಂದೆಗೂ ನಾನು ತಿರುಗೊಡದಾಡಿ ! ನನ್ನನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿದ ದೇವನೇ ನಿಂದೆ ಮಾಡುವ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವನು ! ” ಎಂದು ನುಡಿದಳು ಅಕ. ಮಗಳ ಮಾತಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಹೃದಯ ಕರಗಿತು !

೩

ಅಕ್ಕನ ವೈರಾಗ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಕಂಡು ಸುಮತಿ ಸಿರ್ಮಲರು ಮರಗುತ್ತ ಅಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಅನಾಚಾರ, ಹಿಂಸಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅಕ್ಕನು ಮದಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಕ್ಕನ ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಲಗಾರನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹೇಸಿಕೆ ಯಾಗಲೀ, ಕನಿಕರವಾಗಲೀ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ! ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನ ಮಗುವೊಂದು ಮೃತವಾಯಿತು. ಅಗ ಆ ಜಾಲಗಾರನು ಬೋರಾಡಿ ಅಳಹತ್ತಿದ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಕ್ಕನು;

ಜಾಲಗಾರನೊಬ್ಬ ಜಲವ ಹೊಕ್ಕು ಶೋಧಿಸಿ,
ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊಂದು ನಲಿ ನಲಿದಾಡುವ !

ತನ್ನ ಮನೆಯಲೊಂದು ತಿರು ಸತ್ತವೆ,
ಅದಕ್ಕೆ ಮರಗುವಂತೆ ಅವಳೆಕೆ ಮರುಗನು ?
ಚಾಲಗಾರನ ದುಡಿ ಜಗಕ್ಕೆ ನಗೆಗೆಡೆ ! ”

ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿದಾಗ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದ ಚಾಲಗಾರನ
ಕೀಳು ದುಃಖವೆ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಸರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ! ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೆ ಮೇಲು
ಕೀಳು ಭಾವನೆ, ಹಿಂಸಾಮಯ ಆಚಾರವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಜನತೆಗೆ
ತಿಳುವು ಹೇಳಿದಳು ಅಕ್ಕ.

ಅಕ್ಕನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡದಿದ್ದರೂ ಸಮಾಜ
ದಲ್ಲಿಯೆ ಅನ್ಯಾಯ ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ! ಅನ್ಯಾಯವೆನಿಸುವ
ದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕಾನೂನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟ
ದೇವನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೊಸ ಶಾಮಣ್ಣನಿಂದ ಹೊಸ ರೂಪು ಧರಿಸಿ ನಿಂತ ಅಕ್ಕನು
ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ಊರ ತುಂಬ ಹಬ್ಬಿತ್ತು !
ಅವಳ ಗೆಳತಿಯರು, ಊರ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಅವಳ ಮನದ ನಿರ್ಧಾರ
ಕೇಳಿ ಮನಬಂದಂತೆ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೋಕಾಪವಾದಕೆ
ಅಂಜುತ್ತ ಅಳುಕುತ್ತ ಸುಮತಿ ನಿರ್ಮಲರು ಜೀವಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನವೆ ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ
ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಬೈಯುತ್ತ-ನಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಾಗ ಸುಮತೀವೇವಿಯು
ಕೇಳಿ, ತಡೆಯದೆ ದುಡಿಸಿದಳು ! ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮಗಳಿಗೆ
ಹೇಳಿ ಅತ್ತಳು ! ಆಗ ಅಕ್ಕನು ತಾಯಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ-ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ
ರೀತಿ ಎಂತಹ ಪೊಳ್ಳೆದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡ
ಬಲ್ಲುದು, ತಾಯಿಗೆ ಅಕ್ಕ ಹೇಳಿದ ಮಾತು;

“ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ,
ಮೃಗಂಗಳಿಗಂಜಿದಡಂತಯ್ಯ !

ಸಮುದ್ರದ ತಡೆಯಲೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ,

ನೊರೆತೆರೆಗಳಿಗಂಜಿದಡೆಂತಯ್ಯ !

ಸಂತೆಯೊಳಗೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ,

ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಾಚಿದಡೆಂತಯ್ಯ !

ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವ ಕೇಳಯ್ಯ;

ಲೋಕದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವಳಿಕ ಸ್ತುತಿ ನಿಂದೆಗಳು ಬಂದನೆ,

ಮನದಲಿ ಕೋಪವ ತಾಳದೆ ಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿರಬೇಕು ! *

ಭಯಂಕರವಾದ ಅಡವಿಯುಳ್ಳ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅಂಜದೆ ಇರಬೇಕು ! ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಿಬಿಲಿ ಚೀರಾಟ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಚೀರಾಟಕ್ಕೆ ಅಂಜಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಬದುಕಬಹುದು ? ಸಮುದ್ರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರು ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳಿಗೆ ಅಂಜಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಅದರಂತೆ ಸ್ತುತಿ ನಿಂದೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನರುಳ್ಳ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ನಾವು ತಾಳ್ಮೆ-ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅಂಜಕೂಡದು; ಅಳುಕಬಾರದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಮನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅಕ್ಕನು ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅಕ್ಕನು ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಮಾನವ ಕೋಟೆಗೆಲ್ಲ ಅನ್ವಯಿಸಿದೆ ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕನ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು ದೊಡ್ಡ ಬಲವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಮಗಳ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ಸುಮತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು !

೪

ಅಕ್ಕನು ಸಂಸಾರ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕದೆ, ಮನದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವನಲ್ಲಿ ಪರಿ ಪರಿಯಿಂದ

ಬೇಡುತ್ತ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ದೇವನಲ್ಲಿ ಬೇಡುವ ಪರಿ ಇದು;

“ ಎನ್ನ ಮಾಯದ ಮದವ ಮುರಿಯಯ್ಯ !

ಎನ್ನ ಕಾಯದ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆಯಯ್ಯ !

ಎನ್ನ ಜೀವದ ಜಂಜಡವ ಮಾಣಸಯ್ಯ !

ಎನ್ನ ದೇವ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ !

ಎನ್ನ ಸುತ್ತಿದ ಪ್ರಪಂಚವ ಬಿಡಿಸು; ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ”

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ, ಮನ ಬಂದುದ ಬಯಸಿ, ದಾರಿಗೆಡು ವದೇ ಮಾಯೆಯನ್ನು ನಂಬಿದವನ ಪಾಡು ! ಮಾಯೆಯು ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾನವನ ಜೀವನವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವದು ! ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಕಳವು, ಸುಲಿಗೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಲು ಮಾಯೆಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದವನೇ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗುವನು ! ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಮೋಹ, ಲೋಭ, ಮದ, ಮತ್ಸರವೆಂಬ ಆರು ಮುಖಗಳುಳ್ಳ ಮಾಯೆಯು ಮಾನವನ ಕೋಟೆಯನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸು ವದು. ಈ ಆರು ಗುಣಗಳ ಮಹಾ ವೈರಿಯಾದ ಮಾಯೆಯ ಸ್ವರೂಪ ವನ್ನು ಅಕ್ಕನು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲೇ ರಸ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ತರುಣಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಆಗುವ ಬಯಕೆಗಳು ಅಕ್ಕನಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅಕ್ಕನು ಆ ಬಯಕೆಗಳಿಗೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಡದೆ ಮಾಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಯೆ ಕಾಡಿತೆಂಬುದನ್ನು ಅಕ್ಕನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು;

“ ಕಾಯಕ್ಕೆ ನೆಲಲಾಗಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ !

ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಮನವಾಗಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ !

ಮನಕ್ಕೆ ನೆನಪಾಗಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ !

ನೆನಪಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ !

ಜಗದ ಜಂಗುಳಿಗಳಿಗೆ ಬೆಂಗೋಲಿನತ್ತಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ !

ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವ,

ನೀನೊಡ್ಡಿದ ಮಾಯೆಯನಾರೂ ಗೆಲಲಾರರು ! "

ಇಂತಹ ಭಯಂಕರವಾದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಲು ನಿಂತ ಅಕ್ಕನು ಎಂಥ ತಾಳ್ಮೆಯ ಮೂರ್ತಿ ಇರಬೇಕು ? ತನಗೆ ಮಾಯೆಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದಾತನು ತನ್ನ ದೇವತೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ದೇವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮಾಯೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಪವಗೈಸುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಡ್ಡ ಕುತ್ತು ಬಂದಿತು ! ಅದೇನೆಂದರೆ:

ಉಡುತಡಿಯ ಆಳರಸನಾದ ಕೌಶಿಕ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಬೇಟೆಯ ಆಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಮರಿದಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಊರ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದೇನೆಂದು ಅಕ್ಕನು ಮನೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾ, ಕಾಮುಕನಾದ ಕೌಶಿಕ ದೊರೆಯು ಅಕ್ಕನನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹಿತನಾದನು ! ಅಕ್ಕನ ವಿವೃ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಂಡು ಆರಸನು ಮುಚ್ಚಾದನು ! ' ಈ ನಾರಿ ಮನೆಯು ನನ್ನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯಾಗಬೇಕು ! ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆ ಇಲ್ಲ ! ' ಎಂದು ಆರಸನು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತ, ಆರಮನೆ ಸೇರಿದನು.

ಕೌಶಿಕ ರಾಜನ ಸಚಿವರು ನಿರ್ಮಲನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಿಟ್ಟರು ! ಹಿಂದೆಂದೂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಾರದ ಸಚಿವರು ಇಂದೇಕೆ ಬಂದರೆಂಬ ಅರ್ಥ ಹಾಗೂ ಸಂತಸದಿಂದ ನಿರ್ಮಲನು ಸಚಿವರನ್ನು ಅತಿ ಆನಂದದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಶಿವ ಭಕ್ತನೂ ಬಡವನೂ ಆದ

ನಿರ್ಮಲನು ಸಚಿವನನ್ನು ಮನೆಮುಚಿದ ಮೇಲೆ ಅದರದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳಿದನು;

" ಮುಯಾಸುಫಾವರೇ, ಈ ಬಡವನ ಮನೆಗೆ ತಾವು ಹಿಂದೆಂದೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ! ಇಂದು ಬಂದುವಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ! ತಾವು ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸುವಿರಾ ? " ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ನಿರ್ಮಲನು ಕೇಳಲು, ಸಚಿವನೊಬ್ಬನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ;

" ನಿರ್ಮಲನೇ, ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ಕೆರೆಯಿತೆಂದು ! " ಎಂದನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಚಿವನು;

" ರಾಜನ ಮಾವನಾಗುವ ನಿರ್ಮಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆಯದಿರಿ ! " ಎಂದು ನಕ್ಕನು. ಗಾಬರಿಯಾದ ನಿರ್ಮಲನು ಸಚಿವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹಿಗ್ಗಿಬಿಡಲಾರದೆ;

" ಸಚಿವರೇ, ತಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ ? " ಎಂದನು. ಸಚಿವನೊಬ್ಬರೂ ನಗುತ್ತ;

" ವಿಚಿತ್ರ ಎಂದೆಂದ ಬಂತು ? ನಿನ್ನ ರೂಪವತಿಯಾದ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೊರೆಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೇಮ ! " ಎಂದರು.

ನಿರ್ಮಲನ ತಲೆಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು ! ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತ ! !

" ಅರಸನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ! ಅರಸನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗು ! " ಎಂದು ಸಚಿವನೊಬ್ಬರೂ ನಿರ್ಮಲನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

" ಆ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಬೇಡ ! " ಎಂದನು ನಿರ್ಮಲ.

" ಯಾಕೆ ಬೇಡ ? " ಎಂದು ಗುಡುಗಿದರು ಸಚಿವರು.

“ ನಾವು ರೈನರು ! ದೊರೆಯು ರೈನನು ! ಈ ಸಂಬಂಧ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ! ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ನಿರ್ಮಲ.

“ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇಬೇಕು ! ಇದು ರಾಜಾಜ್ಞೆ ! ಮೀರಿದರೆ... ? ”
ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಿರ್ಮಲನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ !
ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮುಖ ಬಾಡಿ ಕುಳಿತನು ! ಅನಗ್ಗೆ ಸಂಕಟ
ವಾಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಸಚಿವರಿಗೆ ಚಿಲ್ಲಾಟವಾಯಿತು !

“ ರಾಜನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧುಸಲೇ
ಬೇಕಾಗುವದು ! ತಿಳಿದು ನೋಡು ! ” ಎಂದು ಸಚಿವರು ಮುಖಗುಳು
ನಿರ್ಮಲನು ತುಂಬಾ ನೊಂದು ಬೀಗೊಂದನು;

“ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಸಿರಿ ! ” ಎಂದನು.

ತಂದೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಕ್ಕನ ಎದೆ ಕರಗಿತು ! ಸಚಿ
ವರು ಅಕ್ಕನನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ! ಆಗ ಅಕ್ಕನು ಸಚಿವರಿಗೆ;

“ ಮುಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೊಗ ಬಾಚಿ ತನು ಕರಗಿದವಳ
ಎನ್ನನೇಕೆ ನುಡಿಸುವಿರಿ ಎಲೆ ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ ?
ಎನ್ನನೇಕೆ ಕಾಡುವಿರಿ ಎಲೆ ತಂದೆಗಳರಾ ?
ಬಲುಹಳಿದು, ಭವಗೆಟ್ಟು, ಭಲವಳಿದು ಭಕ್ತೆಯಾಗಿ,
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಕೂಡಿ ಕುಲವಳಿದವಳ ? ”

ಎಂದು ತನ್ನ ದುಃಖ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಅಕ್ಕನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸಚಿ
ವರ ಕರುಳು ಕರಗದೆ ಕಲ್ಲಾಯಿತು ! “ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಚಿಲ್ಲಾಟ ಇಲಿಗೆ
ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ ! ” ಎನ್ನುವಂತಾಯಿತು. ಆಗ ಅಕ್ಕನ ಸ್ಥಿತಿ ರಾಜನ
ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದ ಸಚಿವರು ಅಕ್ಕನಿಗೆ ರಾಜಾ
ಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಅಕ್ಕನು ಉಭಯ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದಳು ! ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ತನ್ನ ಬೀವನವೇ
ಹಾಳು ! ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಬದುಕುವದು ಕಠಿಣ !

ಇಂಥ ಕುತೃನ್ನು ತನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ತಂದೊಡ್ಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಿದಳು. ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ಶಿವಪೂಜೆ, ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಪ್ರವಚನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಆಗದಂತೆ ರಾಜನು ನಡೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪುವೆನೆಂದೂ, ಆತಂಕವಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ಅರಸನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವೆನೆಂದೂ ಸಚಿವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅಕ್ಕನ ಮನದ ಬಯಕೆಗೆ ಅರಸ ಕೌಶಿಕನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅಕ್ಕನು ರಾಜನ ಅರಮನೆ ಸೇರಿ, ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ಶಿವಪೂಜೆ, ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾದಳು. ಮಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ವಾರು ಮಾಡಿದಳೆಂದು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಹಿಗ್ಗಿದರು.

೫

ಕೌಶಿಕ ದೊರೆಯ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನ ಆತ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆದಿದೆ ! ಅರಸನು ಅಕ್ಕನನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೆಳೆಯಲು ಬಹು ಪರಿಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡದೆ ತನ್ನ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನೇ ನೆನೆಯುತ್ತ ಅಕ್ಕನು ದಿನಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಿನಗಳು ಉರುಳಿದಂತೆ ಅರಸನು ಕಾಮವಿಚಾರದಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ಸರಸವಾಡಲು ಹೋಗಿ ಎರಡು ಸಲ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡನು. ಮೂರನೆಯ ಬಾರಿ ಅಕ್ಕನ ಮೈ ಮುಟ್ಟಲು ಹವಣಿಸಿದನು ! ಆಗ ಅಕ್ಕನು

“ ಭೇ, ಪಾಪಿ ! ದೂರ ಸರಿ ! ಈ ದೇಹ ಆ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ ಮೀಸಲು ! ನೀನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ! ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಸಂಗ ಸಾಕು ! ! ತೆಗೆದುಕೋ ನಿನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ! ! ” ಎಂದು ಮೈಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು, ಅಭರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ದೊರೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಸಾಡಿ ಹೊರಬಿದ್ದಳು ! ಕೌಶಿಕನಿಗೆ

ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು ! ತನ್ನ ಕೀಳುತನಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೊಂಡು,
ತತ್ತರಿಸುತ್ತ ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದನು !

* * *
ರಾಜನ ಮನೆಯಿಂದ ದಿಗಂಬರೆ (ಬತ್ತಲೆ) ಯಾಗಿ ಹೊರ
ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಕನು ತನ್ನ ತಲೆಗೂದಲಿಂದ (ಜವೆಗಳಿಂದ ಅಂಗಾಂಗ
ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಭಜಿಸುತ್ತ
ಉಡುತವಿ ಗ್ರಾಮದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ನಡೆದಳು !

ಊರ ಜನರೆಲ್ಲ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂಡಿ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿ
ಯಾದರು ! ನಾಚಿದರು !! ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಅಡಕೊಂಡರು !
ಯಾರ ನಂದೆಗೂ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ ಅಕ್ಕ ! ಮಗಳ ದಿಗಂಬರತನ ಕಂಡು
ನಿರ್ಮಲ-ಸುಮತಿಯರು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು !

“ಅವ್ವಾ, ಇದೇನು ಮಗಳೇ ? ಈ ಹರೆಯದಲ್ಲಿ
ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾಯೀ ನಡೆ
ಯವ್ವಾ ? ? !! ”

ಎಂದು ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು !

“ ನೀವು ದುಃಖಿಸಬೇಡಿರಿ ! ನನಗಾಗಿ ಯಾರೂ ಅಳಬೇಡಿರಿ !
ನನ್ನ ಮನದ ಮೂರಿ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆ
ಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ! ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ನಾನು ಹೊರಟಿರುವೆ ! ”
ಎಂದು ಅಕ್ಕನು ನೆರೆದ ಜನಗಳಿಗೆ ತಾಯಿ - ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ ಅವ್ವಾ ಎಂಥ ಹುಚ್ಚಳು ನೀನು ! ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವೆ ?
ಎತ್ತ ಹೋಗುವೆ ? ಮಗಳೇ..... ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಈ
ಹೃದಯ ಸುಖದಲ್ಲಿತ್ತು ! ”

ಎಂದು ಸುಮತಿ ನಿರ್ಮಲರು ಗಲಗಲನೆ ಅತ್ತರು ! ಅಕ್ಕನು
ಊರ ಹೊರಗೆ ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟಳು ! ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ತಾಯಿತಂದೆ - ಅತ್ತ
ಬಂಧುಗಳು ಕೇಳಿದರು ! ಕೈಮುಗಿದು ಹೊರಳಾಡಿ ಅತ್ತರು ! !

“ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವೆ ? ಎಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವಿ ? ಎಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವಿ ? ಮನೆಗೆ ನಡೆಯವ್ವ.....! ” ಎಂದರು. ಆಗ ಅಕ್ಕನು ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ;

“ ಹಸಿವಾದಡೆ ಬಿಕ್ಕಾನ್ನಗಳುಂಟು,
ತೃಪ್ತಿಯಾದಡೆ ಕೆರೆ ಹಳ್ಳ ಭಾವಿಗಳುಂಟು.
ಶಯನಕ್ಕೆ ಹಾಳು ದೇಗುಲ ಉಂಟು.
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ,
ಆತ್ಮಸಂಗಾತಕ್ಕೆ ನೀನೆನಗುಂಟು ! ”

ಉಡುತಡಿಯ ಊರ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ಅಕ್ಕನು ನುಡಿದ ಕೊನೆಯ ಮಾತೇ ಇದು ! ಮುಂದೆ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ದಾರಿ ಕಂಡೆಡೆಗೆ ತನ್ನ ಮನವ ಮೂರ್ಮಿಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಸಾಗಿದಳು !

ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಅನ್ನದೆ, ಕಾಡು ಅಡವಿಗಳನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತ, ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಕನು ಕಲ್ಯಾಣದತ್ತ ಸಾಗಿದಳು. ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಜನರು ಕಂಡ ಕಂಡಂತೆ ಅಡಿದರು. ಕಾಮುಕರು ನಂದಿ ಸಿದರು ! ಹುಚ್ಚಿ ಎಂದರು ! ! ದೆವ್ವ ಅಂದರು ! ! ಅಕ್ಕನ ಇರುವಿಕೆ ಯನ್ನು, ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಅವಳ ವೈರಾಗ್ಯದ ಪರಮಾನವಧಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಯಾವ ಮುಖಾಪ್ರದುಷನಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ !

ತನ್ನ ದೇವನನ್ನು ಕಾಣಲು-ಕೂಡಲು ಅಕ್ಕನು ಹಂಬಲಿಸಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ತನಗೆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಲು ದೇವನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ತಮನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಲು ನಾನು ಎಂಥ ಕಷ್ಟವನ್ನಾದರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಅವಳು ಹೇಳುವಳು ! ಅವಳು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸಿದ ಪರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆರಗು ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ! ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ;

“ ಮನೆ ಮನೆ ತಪ್ಪದೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ !
ಬೇಡಿದರೆ ಇಕ್ಕವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ !
ಇಕ್ಕಿದೊಡೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ !
ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೊಡೆ, ನಾನೆತ್ತಿಕೊಂಬ ಮುಂಚೆ, ---
ಶುನಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಬಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ”

ಮೇಲಿನ ಅಕ್ಕನ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವಳ ಮನದ ತಾಳ್ಮೆ, ಹೃದಯ ತೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟು ಕನಕರವಾದವುಗಳು ಇದ್ದವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವದು. ಅವಳ ಅತಿಶಯಾದ ನಿರ್ಧಾರ, ಅವಳಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಯ ಒರಿಮೆಗಳು ಇನ್ನಾವ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಾರವು.

ಊರೂರು ಅಲೆಯುತ್ತ ಸಾಗಿದ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಕಂಡು, ಅವಳ ಅಂಗ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಹಗೊಂಡು ಕೆಲವರು ಅವಳನ್ನು ಬೀದಿಸಿ ಬೇಕು ! ಅಂತಹರಲ್ಲಿ ಶರಣನೆಂದು ಹೆಸರಾದ ಕಿನ್ನರಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ನೊಬ್ಬನು ! ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು ಶರಣನಾದರೂ ಅವಳ ರೂಪಿಗೆ ಮದುವಾಳಾಗಿ, ಮೋಹದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿದನು ! ಅವಳೊಡನೆ ಸರಸವಾಡಲು ಆತನು. ಕೂಡಲೆ ಅಕ್ಕನು ಚಟ್ಟನೆ ‘ ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ! ’ ಎಂದು ಚೀರಿ ನೆಲಕುರಿಳಿದಳು ! ಗಾಬರಿಯಾದ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು ಅಕ್ಕನ ಕೈ ಮುಟ್ಟಲು ! ಕೆಂಡವನ್ನು ಒಡಿದಂತಾಗಿ ಅವನ ಕೈ ಸುಟ್ಟಂತಾಯಿತು ! ತನ್ನ ಹೇಯತನಕ್ಕೆ ನಾಚಿ ಅಕ್ಕನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ ಅತ್ತನು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ! ಅಕ್ಕನು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ

“ ನೋಡುವ ಕಂಗಳಿಗೆ ರೂಪಿಂಬಾಗಿರಲು ನೀವು ಮನ ನಾಚದ ಬಂದಿರಣ್ಣಾ ! ಕೇಳಿದ ಶ್ರೋತ್ರ ಸೊಗಸಿಗೆ ನೀವು ಮರುಳಾಗಿ ಬಂದಿರಣ್ಣಾ ನಾರಿ ಎಂಬ ರೂಪಿಗೆ ನೀವು ಒಲಿದು ಬಂದಿರಣ್ಣಾ ‘ ಮೂತ್ರವು ಬಿಂದುವೊಸರುವನಾಳ ’ ವೆಂದು ಕಂಗಾಡಿದೆ

ಮಂದಗೆಟ್ಟು ಬಂದಿರಣ್ಣ ! ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿತನದಿಂದ,
ಪರಮಾರ್ಥದ ಸುಖವ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು,
ಇದಾವ ಕಾಣವೆಂದರಿಯದೆ, ನೀನು ನರಕಹೇತು -
ವೆಂದರಿತು ಮನ ಹೇಸದೆ ಬಂದಿರಣ್ಣ !
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿರು ಸ್ವರೂಪನೆಗೆ -
ಸಹೋದರ ! ಧೀ, ಹೋಗಿ ಮನುಳಿ ! "

ಎಂದು ಧೀ ಹಾಕಿದಳು. ಶರಣ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು ಅಕ್ಕನ ಮಾತಿಗೆ
ಮನವಾಡಿ ವಂದಿಸಿ;

" ಕ್ಷಮಿಸು ತಾಯಿ ! ಈ ವಾಪಿಯನ್ನು ಬುದ್ಧರಿಸು ! ! "

ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

" ಅಣ್ಣ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಬೋಕೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಈ ಮಾಯೆಯ
ಸ್ವರೂಪ ಬಹು ಭೀಕರವಾದದ್ದು ! ನನ್ನ ನನ್ನಳವೇ ಅಣ್ಣ ? ಪರ
ಮಾರ್ಥದ ಸುಖ ಬಿಟ್ಟು ಬಯಲಾಸೆಗೆ ಜಾಯಿದೆಯದಿರು ! "
ಎಂದು ಅಕ್ಕನು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದಳು. ಅಕ್ಕನ ಹರಕೆ
ಯಿಂದ ಆ ಶರಣನ ಬೇವನ ಪಾವನನಾಯಿತು.

೩

ಕಲ್ಯಾಣದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಸವ, ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು, ಸಿದ್ಧರಾಮ,
ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಮಹಿಮಾಪುರುಷರು ನೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವನ
ಭಕ್ತರಾದ ಶರಣರ ಬಳಗ ಸಾಗರದಂತೆ ಕೂಡಿದೆ. ' ಅನುಭವ
ಮಂಟಪ ' ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾರಮಾರ್ಥದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆ
ಮಾಡುತ್ತ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಜಂಜಡ ದೂರು ಮಾಡಲು ಉಚ್ಚ
ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಿಗಂಬರಿಯಾದ ಅಕ್ಕ
ಮಹಾದೇವಿಯು ಶರಣರ ಬಳಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲು ಬಸವ, ಅಲ್ಲಮ
ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ.

ವೈರಾಗ್ಯವೇ ರೂಪ ತಾಳಿ ಬಂದಂತಿರುವ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹರುಷಭರಿತರಾಗುವರು. ಜ್ಞಾನ ಯೋಗಿಗಳಾದ ಪ್ರಭು ದೇವರು ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಅವಳ ಉಚ್ಚ ಮತಗಳಿಗೆ - ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವರು. ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನು ದಿನಗಳೆಯದೆ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಕಾಣಲು ಶ್ರೀಶೈಲ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಕಡೆಗೆ ತೆರಳುವಳು ! ತರಣ ರೆಲ್ಲರೂ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡುವರು.

೭

ಶ್ರೀಶೈಲ ನಿವಾಸಿಯಾದ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಅಕ್ಕನು ಬನ ಬನಗಳಲ್ಲಿ, ಗಿಡ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಅರಸುತ್ತ, ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಅಲೆಯುವಳು. ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ದೇವನ ರೂಪವೇ ಕಾಣುವಳು. ಆಗ ಅಕ್ಕನು;

“ ವನವೆಲ್ಲ ನೀವೇ, ವನಮೊಳಗಣ ದೇವ ತರುವೆಲ್ಲ ನೀವೇ,
ತರುವಿನೊಳಗಾಡುವ ಖಗವ್ಯಗವೆಲ್ಲ ನೀವೇ
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸರ್ವಭರಿತನಾಗಿ,

ಎನಗೆ ಮುಖ ದೋರಾ ! ”

ಮತ್ತೂ ಅಕ್ಕನು ಹಲುಬುತ್ತ ತನ್ನ ಎದೆಯಾಣ್ಣನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಕರೆದು, ಪತುಪಪ್ಪಿ, ಗಿಡಮರ, ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಳು;

“ ಚಿಲಿ ಪಿಲಿ ಎಂದೊದರುವ ಗಿಳಿಗಳಿರಾ, ನೀವು ಕಾಣರೆ,
ಸರವೆತ್ತಿ ಪಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳಿರಾ, ನೀವು ಕಾಣರೆ,
ಎರಗಿ ಬಂದಾಡುವ ತುಂಬಿಗಳಿರಾ, ನೀವು ಕಾಣರೆ,
ಕೊಳತಳಿಯೊಳಾಡುವ ಹಂಸೆಗಳಿರಾ, ನೀವು ಕಾಣರೆ,

ಗಿರಿಗಪ್ಪರದೊಳಾಡುವಾ ನವಿಲುಗಳಿರಾ, ನೀವು ಕಾಣಿರೆ,
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಲ್ಲಿದರ್ಪಹನೆಂದು, ನೀವು ಹೇಳಿರೆ. ”

ಅಕ್ಕನ ಹಲಬುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು, ಅವಳ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಕಂಡು
ಯಾರ ಎದೆ ತಾನೇ ಕರಗದೆ ಇದ್ದಿತು ! ಗಿರಿಯನು ಏರಿ ಅಕ್ಕ ನಿಂತಿ
ದ್ದಾಳೆ ! : ಬೆರಸುವರೆ ಬೇಗ ತೋರಾ, ಹೊರ ಹಾಕದಿರಯ್ಯಾ ! ’
ಎಂದು ಅಕ್ಕನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಬೇವನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವಳು.
ಅಕ್ಕನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಅವ್ಯತ ಹಸ್ತದಿಂದ
ಚಿನ್ನಯನಾದ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಅಕ್ಕನನ್ನು ಬರಸೆಳೆದು
ಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೊಂದಿಗೆ ಮಾಯಾದನು.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅಕ್ಕನು ಮರೆ
ಯಾಗಿ ಏಳು ನೂರು ವರುಷಗಳು ಉರುಳಿದರೂ ಅವಳ ಬೇವನ
ಚಿತ್ರ, ಅವಳ ನೈರಾಗ್ಯದ ರೂಪ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಂದಿಗೂ ಕಾದು
ನಿಂತಿದೆ ! ಅವಳ ಸಾವನಮಯ ಬೇವನನ್ನು ಅರಿತು ನಮ್ಮ
ಬೇವನನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸೋಣ.

ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿರುವ

ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪ್ರಾರಂಭ ತಾ. ೨೬-೧-೫೩

ವರುಷದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಂಥಗಳು.

- ೧ ವಿಜಯಾ— ಶರತ್ ಕಾದಂಬರಿ ೧-೨-೦
- ೨ ಕಣಿಗಲ ಹೂ (ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ) - ಶ್ರೀ. ಸಿಂಹ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು
- ೩ ಬಾಳಿನ ತೆರಗಲು - ಶ್ರೀ. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ ಪುರಾಣಕ
- ೪ ? ?

ವಾರ್ಷಿಕ ವರ್ಗಣೆ ಕೇವಲ ೨-೨-೦ (ಅಂಚೆವೆಚ್ಚಸೇರಿ)

ಈ ದಿನವೇ ಕಳಿಸಿ ಬಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ.

ದಿ ಅಜಿತ ಏಜನ್ಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-ಬೆಳಗಾವಿ.

ಸುಧಾರಿಸಿದ ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ.

ವೀರಶಿರೋಮಣಿ ಮಹಾರಾಣಿ

ಕೆಳದಿ “ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ”

ಬರೆದವರು:— ಶ್ರೀ. ಎನ್. ಡಿ. ಬಗರಿ.

ಪ್ರಕಟಿತ ಮಾಡುವದೇ ಮಾನವನ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತೋರಿಸುವ ... ಸಹಾಯ ಕೋರಿದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿರ್ಗತಿಕ ರಾಜಾರಾಮನಿಗೆ ನೆರವು ಕೊಟ್ಟು ಸಾರ್ವಭೌಮ ದಿವಂಗಡೇಬ ನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿದ ಮಹಾರಾಣಿ ಕೆಳದಿ “ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ” ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ನಾಟಕವು.

ಬೆಲೆ: ೦-೬-೦

ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ:-

ದಿ ಅಜಿತ ಏಜನ್ಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-ಬೆಳಗಾವಿ.

